

felte Tilfælde kunne have vanskeligt ved at faae fat paa En eller Anden, der skal stævnes; de som synes, at det, at en Mand bliver dømt, uden at han faar Leilighed til at forsvare sig, er et mindre betydeligt Spørgsmaal imod det, at Stævningsmændene ved en eller anden Leilighed skulle løbe et Par Gange, medens de ellers kunde slippe med een, de stemme mod det ærede Medlem for Brægtø Amts 3die Valgtreds (Beth) og mit Underændringsforslag, men de, som ville søge faa gode Garantier som muligt — fuldstændige ere de dog ikke ved Vædringsforslagene — men antagelige Garantier for, at Ingen stævnes her i Landet, uden at han faktisk faar at vide, at han er indstævnet, de ville kunne faae dem ved at stemme for det Underændringsforslag, som det ærede Medlem for Brægtø Amts 3die Valgtreds og jeg have tilladt os at stille.

Beth: Det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, som ind paa almindelige Betragtninger over vort Processvæsen, saavel det civile som det kriminelle. Jeg finder ingen Anledning til at følge ham paa det Omraade. I Modsatning til ham vil jeg sige, at jeg for mit Bedkommende tror, at man bør være taknemlige for saadanne smaa Forbedringer, som der kan være Leilighed til paa det processuelle Omraade; naar man ikke kan komme til det Store, maa man nøies med det Mindre, og hvad de Vædringer angaa, som dette Lovforslag gaar ud paa, maa jeg i det Hele taget anse dem for heldige. Jeg vil sige med Hensyn til de Vædringsforslag, som ere fremsatte af den meget ærede Justitsminister, at jeg for mit Bedkommende kan tiltræde dem allesammen. Kun et af dem er et virkelig Realitetsforslag, og det finder jeg heldigt, uden at jeg i dette Dieblik skal komme ind paa yderligere at begrunde min Anskuelse. De øvrige Forslag af den meget ærede Justitsminister ere, som det allerede er bemærket af den ærede Ordfører, væsentlig Redaktionsforslag, men jeg anser de af Justitsministeren foreslaaede Redaktioner for at være de bedste og at være at foretrække. Jeg kan altsaa allerede af den Grund og ikke alene af den, som den ærede Ordfører nævnte, slutte mig til disse Forslag. Det er heller ikke Tilfældet, at de ganske ere Redaktionsforslag, forsaavidt som de rette Noget, som kunde misforstaaes. Jeg skal kun omtale i saa Henseende det allerførste af Underændringsforslagene fra Justitsministeren, nemlig det, som er opført under Nr. 1. Naar der Ordene: „Til Politiret og Gæsteret“ forandres til: „I Politifager og Gæsterets-

sager i 1ste Instantz“ er det naturligvis det, der er ment, det er meget rigtigt, men de Udtryk, som foreslaas ændrede, kunde misforstaaes, og det forholder sig ikke saaledes som det forekom mig, at det blev gjort gjældende af den ærede Ordfører, at der ikke i 2den „Instantz“ er nogen Forskiel paa navnlig en Politifags Behandling fremfor en almindelig Sags Behandling. Det er som bekendt Tilfældet. For det Første er Sagen for Overretten stempelfri. For det Andet kan ikke Overretten... (Klein: Jeg har ikke talt et Ord om det, saa det kan De spare Dem!)... Saa beder jeg undskyld, saa vil jeg kun begrunde, at det ikke alene er redaktionelle Forandringer, men ogsaa Realitetsforandringer, der ere opnaaede derved. For det Andet kan man i Politifager til Overretten selv udtage Stævninger, naar man kun faar dem autoriserede en kort Tid forinden de falde i Rette; det kan man ikke i andre Sager; og endelig kan man ved en Politifag, naar Parten ikke er mødt for Underretten ved Sagsfører, uden Bevilling fremlægge nye Oplysninger, hvad man ikke kan i andre Sager. Jeg tror lige overfor den ærede Ordfører, at jeg vist begit den Feiltagelse at forvergle Forhandlingerne i Udvalget med, hvad der blev hrtret her. (Klein: Ja!). Med Hensyn til det Vædringsforslag, som er foreslaet af det ærede Medlem fra Kallundborg (M. Sørensen) og mig, kan jeg slutte mig til, hvad det ærede Medlem fra Kallundborg bemærkede. Jeg skal yderligere pointere, at det, som tilsigtes ved Vædringsforslaget, er at forhindre, at man indfører Regler for Forkyndelsen, som ere af en saadan Bestaffenhed, at Forkyndelsen skal være gyldig, uagtet det er bitterligt, at Bedkommende, som indstævnes, ikke har kunnet faae Noget at vide om Indstævningen. Det tror jeg Enhver maa indrømme, at det er Noget, som maa undgaas, Noget, som i og for sig er absolut forkasteligt. Vædringsforslaget gaar ud paa, at der skal kunne forkyndes en Stævning med 8 Dages Varjel for en Person, og at det er tilstrækkeligt, naar denne Stævning forkyndes for nogen af hans Husstand i hans Bopæl eller paa hans Kontor for Noget, som der træffes tilstede, og at det ikke gjør Stævningen ugyldig, at Bedkommende, Stævningen forkyndes for, siger: Jeg kan ikke paatage mig at bringe denne Forkyndelse videre til den Paagjældendes Kundskab, thi han er reist bort og kommer ikke igjen inden den Tid og er ogsaa for langt borte, til at han kan faae Underretning inden den Tid; saa skal Stævningen ogsaa være gyldig efter Lovforslaget og Vædringsforslaget. Det er det, som jeg